

Dette notat er senest ændret den 25. august 2015.

Vejledning om Skovloven § 12 - Udstykning

Indhold

1. Formål.....	2
2. Definitioner	3
3. Sagsbehandling	4
3.1 Særligt om majoratsnoterede ejendomme.....	5
4. Tilladelse til udstykning	6
4.1 Udstykning af sammenhængende fredskovspligtige arealer	6
4.2. Små arealer	7
5. Tilladelse til frastykning af huse.....	7
5.1 Udstykning af "sidste hus i skoven"	9
5.2 Udstykning af andet end beboelseshuse.....	10
5.3 Udstykning eller ophævelse af fredskovspligten	10
6. Vilkår for udstykning.....	10
7. Klage	10

1. Formål

§ 12. Sammenhængende fredskovspligtige arealer må ikke udstykkes eller formindskes ved arealoverførsel.

Baggrunden for forbuddet mod udstykning har ændret sig gennem tiden. Forbuddet fremgik indtil 1989 af udstykningsloven, hvor der var forbud mod at udstykke samlede fredskovsstrækninger i mindre lodder end 50 ha. I 1989 blev bestemmelsen overført til skovloven. Formålet med forbuddet var at fastholde samlede fredskovsstrækninger af en størrelse som gav baggrund for en erhvervsmæssig drift under én ejer. Det var desuden et formål i loven at forbedre skovbrugets ejendomsstruktur. I skovloven af 1989 fastsatte man ikke en mindstestørrelse for udstykning, fordi man ønskede en smidigere administration. Der udfældede sig herefter en praksis, hvorefter der blev givet tilladelse til udstykning i dele på mindst 50 ha på bedre jorder og 200 – 300 ha på ringere jorder. Ved udstykning af mindre parceller som fx nedlagte skovtjenestesteder med tilhørende haver anlagdes dog andre betragtninger.

I skovloven fra 2004 er forbuddet mod udstykning fastholdt, men af andre grunde end tidligere. Det giver således ikke samme mening som tidligere at søge at fastholde driftsenheder af en størrelse, som kan bære en erhvervsmæssig drift. Loven indeholder heller ikke længere et formål om at forbedre ejendomsstrukturen, jf. bemærkningerne til § 1 (side 32, spalte 2), § 12 (side 47, spalte 1 og 2):

"Det økonomiske afkast af den primære skovdrift er imidlertid efterhånden blevet forringet. I dag skal der derfor endog meget store skovarealer til, for at skoven kan give en økonomisk betydende indtægt. I dag betyder et stort skovareal heller ikke nødvendigvis særlige fordel for driften og dermed en bedre skovdrift. Målet for skovdriften har således udviklet sig i en retning, hvor de flersidige hensyn tillægges langt større vægt end hidtil. Hertil kommer, at den rådgivning og information, der i dag tilbydes de enkelte skovejere, er med til at sikre en forsvarlig drift af selv små skove."

"Efter forslaget er forbedring af ejendomsstrukturen imidlertid ikke et mål, der fremover skal fremmes indenfor skovlovens rammer. På den baggrund kunne det derfor overvejes at ophæve forbuddet mod udstykning. Når det i forslaget alligevel fastholdes, at det kræver tilladelse at udstykke fysisk sammenhængende skov, skyldes det flere forhold. Adgang til skoven for såvel den almindelige skovgæst som for det organiserede friluftsliv besværliggøres således ofte, hvor sammenhængende skovstrækninger ejes af flere selvstændige ejere. De kulturhistoriske og landskabelige værdier, der ligger i at bevare godslandskabet som et karakteristisk landskabstræk, gør det også ønskeligt så vidt muligt at bevare sammenhængende skovstrækninger under én ejer. Endelig er der stadig skovdriftsmæssige ulemper forbundet med, at sammenhængende skovstrækninger drives af forskellige ejere. En ejer kan således ved hugst på sin ejendom udsætte naboens bevoksninger for skade som følge af vind og vejr, hvis de to ejendomme støder umiddelbart op til hinanden."

"Der er i dag ikke samme hensyn til ejendomsstruktur og driftsmæssig bæredygtighed bag disse størrelsesgrænser, som der var tidligere. Den gældende praksis er imidlertid fastholdt for at undgå, at der opstår flere boliger i fredskov, end der er mulighed for at opføre i dag. ... Hvis der ændres på grænserne for udstykning, kan det få afsmittende virkning for de arealstørrelser, der skal til, for at opføre en bolig. Og der er ikke noget ønske om at øge antallet af boliger i fredskov."

2. Definitioner

Sammenhængende fredskovspligtige arealer

"Efter forslaget indskrænkes forbuddet mod udstykning således til kun at gælde for fredskovspligtige arealer, der hænger fysisk sammen ("sammenhængende fredskovspligtige arealer"). Fredskovspligtige arealer, der ligger fysisk adskilt, kan herefter udstykkes uden dispensation efter skovloven.

Et fredskovspligtigt areal, der gennemskæres af en vej, som kan krydses, et enkelt jernbanespor eller et vandløb eller andre mindre topografiske skel, fx en smal mark eller eng, skal dog stadig betragtes som sammenhængende. Forholdet kan dog have betydning i sager om dispensation fra forbuddet mod udstykning. Det beror således stadig på en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde, om to fredskovspligtige arealer er sammenhængende."

Der er således sket en lempelse i forhold til tidligere, hvor skovstykker der lå mindre end 800 – 1.000 m fra hinanden betragtedes som sammenhængende.

Ved en **samlet fast ejendom** forstås i henhold til udstykningsloven

- ét matrikelnummer eller
- flere matrikelnumre, der ifølge notering i matriklen skal holdes forenet. Samnotering vil fremgå af hovednoteringen i matriklen

Hvis en sammenhængende skovstrækning er beliggende på flere samlede faste ejendomme, som ejes af den samme ejer, vil det ikke kræve tilladelse til udstykning, hverken efter udstykningsloven eller efter skovloven, at frasælge en eller flere dele, som hver især udgøres af en samlet fast ejendom. En undtagelse herfra er dog majoratsnoterede ejendomme se mere under [afsnit 3.1](#).

Matriklen er opbygget med det enkelte matrikelnummer som registreringsenheden.

En **noteringsejendom** er defineret som et eller flere matrikelnumre, der matrikulært skal holdes sammen. Er der flere matrikelnumre, vil der være tale om **matrikulær sammenlægning** eller **samnotering**.

En **vurderingsejendom** er defineret som en eller flere selvstændige noteringsejendomme i matriklen, der er samvurderet. Består

vurderingsejendommen f.eks. af 3 noteringsejendomme, får de ved salg til tre forskellige personer hver deres vurderingsnummer.

En **samhørighedsdeklaration** er en tinglyst deklARATION, der indebærer, at to eller flere noteringsejendomme skal holdes sammen. Fordelen for en ejer ved en samhørighedsdeklaration frem for en matrikulær samnotering er, at den er væsentligt billigere. Til gengæld registreres den ikke i matriklen og fremgår derfor ikke af opslaget i matriklen.

Ved **udstyknning** forstås i henhold til udstykningsloven, at det registreres i matriklen, at areal fraskilles en eller flere samlede faste ejendomme og fremtidig udgør en ny samlet fast ejendom.

Begrebet »udstyknning« omfatter kun tilfælde, hvor det fraskilte areal udgør en ny samlet fast ejendom. Tilfælde, hvor et areal fraskilles en ejendom og sammenlægges med en anden bestående ejendom, behandles efter reglerne om arealoverførsel.

Skoven på en **majoratsnoteret** ejendom kan kun have én ejer, men majoratet kan godt omfatte flere samlede faste ejendomme med skov, som ville kunne frasælges uden tilladelse, hvis de ikke var omfattet af majoratsbåndet. Det kræver tilladelse efter skovlovens at dele en sammenhængende skovstrækning på en majoratsnoteret ejendom. Majoratsskov er et areal, der i matriklen (www.matrikelinfo.dk) eller tingbogen er noteret som majoratsskov. Et majoratsnoteret matrikelnummer vil i matrikelregistret være betegnet med: "*Del af en samlet skovstrækning (majoratsforpligtelse) og hele matrikelnummeret er fredskov*", eller: "*Del af samlet skovstrækning (majoratsforpligtelse) og en del af matrikelnummeret er fredskov*". Ved **arealoverførsel** forstås i henhold til udstykningsloven, at det registreres i matriklen, at der overføres:

- areal fra en samlet fast ejendom til en anden samlet fast ejendom eller til offentlig vej, eller
- umatrikuleret areal til en samlet fast ejendom eller til offentlig vej.

Udskillelse af veje i matriklen tjener til at sikre ejendomsretten til vejene.

Forhold omfattet af udstykningslovens § 9, der handler om hævde, naturlig tilvækst eller fraskylning mv. og om udskillelse af et areal, der i mindst 20 år har været offentlig vej, fra en ejendom, er ikke arealoverførsel, men ejendomsberigtigelse.

3. Sagsbehandling

Udstykning af fast ejendom foretages af matrikelmyndigheden i overensstemmelse med lov om udstykning og anden registrering i matriklen.

Det fremgår af [bekendtgørelse om udstykningskontrollen](#), at landinspektøren over for Geodatastyrelsen skal afgive en erklæring om den ønskede matrikulære forandringsforhold til bl.a. skovloven.

Matrikelmyndigheden kan ikke registrere den ønskede matrikulære forandring på fredskovspligtige arealer, før der foreligger dokumentation for, at Naturstyrelsens lokale enhed har meddelt tilladelse efter skovloven.

Sagsbehandlingen af Naturstyrelsens lokale enheds sker på baggrund af en ansøgning. Der er ikke formkrav efter skovloven til ansøgninger om udstykning. Det er der imidlertid efter de regler, hvorefter den endelige approbation/godkendelse foretages i Geodatastyrelsen.

Naturstyrelsens lokale enheder bør derfor oplyse ansøgere om, at han skal rette henvendelse til en landinspektør for at få udstykningen gennemført. Forinden bør Naturstyrelsens lokale enhed dog tilkendegive om man på et foreløbigt grundlag vil kunne give en tilladelse efter skovloven til udstykningen.

En udstykningsansøgning bør indeholde:

- En skematisk redegørelse, der viser den påtænkte matrikulære ændring og med angivelse af ønskede ændringer af fredskovsforholdene.
- Et kort, der viser de påtænkte matrikulære ændringer.
- En erklæring om forholdet til naturbeskyttelsesloven og skovloven.

Ansøgere opfordres til at anvende ansøgningskemaet som findes [her](#).

Når udstykningen/samnoteringen er gennemført drager landinspektøren omsorg for, at udstykningen/samnoteringen indføres i matriklen. Geodatastyrelsen sender meddelelse til tingbogen, kommunen, Naturstyrelsens lokale enhed, og landinspektøren, når matrikelregisteret er ajourført.

Når Naturstyrelsens lokale enhed modtager Geodatastyrelsens approbation/godkendelse skal den inden 4 uger gennemgås af Naturstyrelsens lokale enhed for at sikre, at udstykningen er sket i overensstemmelse med tilladelsen efter skovloven.

3.1 Særligt om majoratsnoterede ejendomme

Af [vejledning om udstykningskontrol](#) fremgår det, at der skal foreligge en tilladelse fra Naturstyrelsen før der kan ske udstykning, der medfører deling af en i matriklen noteret samlet skovstrækning, som har hørt under de tidligere majorater.

Majoratsskov er et areal, der i matriklen (www.matrikelinfo.dk) eller tingbogen er noteret som majoratsskov. Et majoratsnoteret matrikelnummer vil i matrikelregistret være betegnet med: "*Del af en samlet skovstrækning (majoratsforpligtelse) og hele matrikelnummeret er fredskov*", eller: "*Del af samlet skovstrækning (majoratsforpligtelse) og en del af matrikelnummeret er fredskov*". Tidligere blev afgørelse om ophævelse af majoratsbåndet og udstykning af majoratsskov truffet af den centrale styrelse. Nu er lensafløsningslovens regler om forbud mod deling af majoratsskov og ophævelse af majoratsbåndet overført til skovloven. I dag er det Naturstyrelsens lokale enheder, der træffer afgørelse om såvel ophævelse af majoratsbåndet, som udstykning majoratsnoterede ejendomme, jf. [vejledningen til § 7](#). Ved afgørelsen om udstykning lægges skovlovens almindelige principper til grund.

4. Tilladelse til udstykning

§ 38. Når særlige grunde taler for det, kan miljøministeren dispensere fra bestemmelserne i § 8, § 9, nr. 1 og 2, § 10, nr. 4, § 11, stk. 1, § 12 og §§ 26 – 28.

4.1 Udstykning af sammenhængende fredskovspligtige arealer

Med 2004-loven blev forbuddet mod udstykning lempet i forhold til den tidligere lov. Tidligere antog man, at skovstykker der lå mindre end 800 – 1.000 m fra hinanden kunne være "samlede skovstrækninger", som det krævede dispensation at udstykke. Nu er det kun fysisk sammenhængende fredskovspligtige arealer, der skal have dispensation til udstykning efter skovloven. Det kan dog stadig kræve tilladelse efter anden lovgivning at udstykke, f.eks. udstykningsloven eller planloven.

For udstykning af sammenhængende fredskovspligtige arealer gælder samme størrelsesgrænser som hidtil, dog med en særlig mulighed for udstykning, hvis der er knyttet boliger til hver af de udstykkede dele, jf. bemærkningerne til § 12, side 47 – 48:

"Efter forslaget indskrænkes forbuddet mod udstykning således til kun at gælde for fredskovspligtige arealer, der hænger fysisk sammen ("sammenhængende fredskovspligtige arealer"). Fredskovspligtige arealer, der ligger fysisk adskilt, kan herefter udstykkes uden dispensation efter skovloven.

Et fredskovspligtigt areal, der gennemskæres af en vej, som kan krydses, et enkelt jernbanespor eller et vandløb eller andre mindre topografiske skel, fx en smal mark eller eng, skal dog stadig betragtes som sammenhængende. ... Det beror således stadig på en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde, om to fredskovspligtige arealer er sammenhængende....

Det forudsættes, at den hidtidige praksis for udstykning fortsættes for så vidt angår de fysisk sammenhængende fredskovspligtige arealer. Det betyder, at udstykning som udgangspunkt er tilladt, hvis delene efter udstykningen hver især er over 50 ha på gode jorder stigende til 300 ha på magre jorder.

....

Det er således risikoen for mere boligbyggeri, som gør at de gældende arealgrænser for udstykning er fastholdt. Det forudsættes derfor, at hvor der pga. jordens ringe bonitet kun kan udstykkes i større dele på fx 200 - 300 ha, kan der fremover efter et konkret skøn udstykkes i mindre dele, hvis der til hver af delene allerede er en bolig. Dog kan der ikke udstykkes i dele på under 50 ha.

... Det forudsættes desuden, at der som hidtil kan gives tilladelse til udstykning med henblik på en ændret fordeling af sammenhængende parcelskove, dvs. sammenhængende fredskovspligtige arealer, der ejes af flere ejere. Tilladelse bør gives uanset arealernes størrelse, når der ved ændringen blot sker en omfordeling mellem det samme eller et færre antal ejere."

Det bemærkes, at flere eller eventuelt alle parceller i en parcelskov kan ejes af samme ejer. I så fald kan der også stadig gives tilladelse til omfordeling mellem det samme eller færre antal selvstændige ejendomme i matriklen.

4.2. Små arealer

Det kan som hidtil komme på tale at frastykke så små arealer af en samlet ejendom, at det ikke har betydning for driften af restejendommen. Der skal dog være særlige grunde til at tillade dette, og der er ikke en bagatelgrænse.

Naturklagenævnets afgørelse af 12. november 1998 omgjorde distriktets (nu Naturstyrelsens lokale enhed) afslag på udstykning af ca. 1/4 ha fra en ejendom på 80 ha. Parcellen lå adskilt fra den øvrige plantage af en kommunevej og var i øvrigt gennemskåret af en mindre lokal vej. Det blev lagt til grund for afgørelsen, at udstykningen ikke havde nogen indflydelse på hovedejendommens bæredygtighed. Der var i realiteten tale om en bagatel, hvilket understreges af, at nævnet i afgørelsen bemærkede, at det efter hidtidig praksis ville være sædvanligt at ophæve fredskovsplikten, når det areal, der ønskedes frastykket var så lille og isoleret beliggende som i denne sag.

Der er flere eksempler på, at Naturstyrelsens lokale enheder har tilladt udstykning af meget små arealer fra en større samlet skov eller udstykning af helt små arealer (f.eks. 800 m²) i to parceller. Der er ofte stillet vilkår i forbindelse med tilladelsen.

5. Tilladelse til frastykning af huse

"Udstykning af overflødige driftsboliger udgør en særlig problematik. Den gældende praksis for udstykning af parceller med sådanne boliger forudsættes i forslaget videreført uændret." Jf. bemærkningerne til § 12, side 48, sammenholdt med bemærkningerne til 1989-loven:

"Ved udstykning af mindre parceller, som fx nedlagte skoutjenestesteder med tilhørende haver, anlægges der dog andre betragtninger, bl.a. om parcellen er beliggende i skovens udkant, har adgang til en offentligt

tilgængelig vej mv. Desuden er det afgørende i sådanne sager, at et skovtjenestehus ikke på længere sigt forventes at blive nødvendigt for driften af den pågældende skov. I disse tilfælde gives "udstykningsstilladelsen" som regel ved at ophæve fredskovspligten på den parcel, der ønskes udstykket."

Udgangspunktet i forbindelse med vurderingen af om en bygning på et fredskovspligtigt areal kan tillades frastykket er, at hele bygningsparcellen er fredskovspligtig. Der er således i sin tid givet tilladelse til, at arealet, hvor bygningerne ligger, ikke drives efter skovlovens regler, så længe der er behov for og ønske om, at arealet anvendes til bygningslød.

Den helt konsekvente løsning i de tilfælde, hvor bygningen ikke længere ønskes anvendt af skovejeren som følge af et ændret behov, ville således være at rive bygningen ned og tilplante arealet, men set ud fra et samfundsmæssigt synspunkt ville en sådan konsekvens ikke være hensigtsmæssig.

Man har derfor lagt op til at huse, der ligger i skovens udkant, kan udstykkes. Modsætningsvis kan huse, der ligger inde i skoven som udgangspunkt ikke udstykkes.

Naturklagenævnet omgjorde i afgørelse af 8. december 1997 distriktets (nu Naturstyrelsens lokale enhed) afslag på den ansøgte udstykning af hovedbygningen og op til 2 ha omgivende areal fra en 160 ha stor ejendom med et sammenhængende fredskovsareal på 109 ha. Nævnet udtalte, at der var tale om en enklave, men fandt efter en konkret vurdering at tilladelsen burde gives under hensyn til formålet med ejendommens drift, og lagde desuden vægt på at en eksisterende vej gav adgang til hovedbygningen. Ejendommen var fredet og skulle tjene som reservat for dyre- og planteliv. Det udstykkede areal skulle fortsat være fredskovspligtigt, og udstykningen skulle afgrænses således, at den ikke blev til gene for skovdriften eller forringede naturforholdene på stedet.

Der har efterhånden udviklet sig en praksis på dette område, som kan beskrives på denne måde:

- En bolig, der er blevet overflødig for driften kan udstykkes, hvis den har direkte adgang til offentlig vej, dvs. at boligparcellen støder op til den offentlige vej. En privat fællesvej kan dog godt have en sådan karakter af offentlig vej, at det efter et konkret skøn vil være rimeligt at tillade udstykning.
- Parceller, som ligger i udkanten af skoven, men som ikke har direkte adgang til offentlig vej, kan udstykkes, hvis vejen der fører til boligen ligger udenfor fredskov.

Den parcel der kan udstykkes, omfatter hus, have og gårdsplads. En boligparcel der ligger som en enklave på det fredskovspligtige areal, kan således ikke bringes til at støde op til offentlig vej ved også at udstykke det stykke skov, der ligger mellem vejen og den parcel, der naturligt hører til boligen. Dette gælder uanset om det fredskovspligtige areal er bevokset med træer eller ligger åbent hen.

Der kan i særlige tilfælde udstykkes et lidt større areal. Fx hvis der naturligt hører en lille englod til hus og have, som benyttes til fx græsning for nogle få husdyr. Eller der kan sammen med boligparcellen udstykkes et lille stykke skov, hvis dette ved udstykningen kommer til at ligge afskåret fra den øvrige skov.

5.1 Udstykning af "sidste hus i skoven"

Er der tale om det sidste skovtjenestehus kan tilladelsen kun gives, hvis huset på længere sigt, ikke forventes at blive nødvendigt for driften af skoven. Kravet herom skal ses i sammenhæng med at en beboelsesbygning kan være nødvendig for skovdriften, jf. § 11. Udstykkes det sidste tjenestehus i skoven kan man derfor på et senere tidspunkt eller efter ejerskifte risikere at blive mødt med et krav om opførelse af endnu et tjenestehus under henvisning til, at det nødvendigt for skovdriften, jf. vejledningen til § 11, [afsnit 2](#).

Er skoven tilstrækkeligt stor, kan flere driftsboliger anses som nødvendige for skovdriften og principielt opføres uden tilladelse. Skovlovsmyndigheden bør derfor som udgangspunkt ikke give tilladelse, hvis der efter gennemførelse af udstykningen er mindre end et beboelseshus tilbage pr. 80 -100 ha på en god vækstlokalitet, 200-300 ha på en ringere lokalitet. Størrelserne er vejledende og er udtryk for en skovbrugsfaglig vurdering af, hvad det kræver at drive en skov af en bestemt størrelse, herunder varetagelsen af opsyn med skoven som følge af offentlighedens adgang og den øgede benyttelse af de danske skove. Størrelsen vil variere alt afhængig af, hvilke formål og hensyn skoven varetager.

Der vil derimod ikke være grund til at bevare det sidste hus i en skov, som ikke er stor nok til, at der kan etableres en ny bolig i den uden tilladelse. I sådanne tilfælde kan der gives tilladelse til at udstykke også det sidste hus i skoven, hvis betingelserne i øvrigt er opfyldt.

Naturklagenævnet (nu Natur- og Miljøklagenævnet) gav i afgørelse af 16. marts 1999 om ophævelse af fredskovspligt i forbindelse med udstykning tilladelse til, at det sidste hus i en skov på 198,1 ha blev frastykket. Ejeren havde redegjort for, at huset ikke var nødvendigt for skovdriften, da skoven blev drevet sammen med en nærliggende skov, hvori der lå to skovtjenestehuse.

I en lignende sag om ophævelse af fredskovspligten på det sidste hus i en 162 ha stor skov gav nævnet afslag (Afgørelse af 11. februar 2003). Nævnet lagde i afgørelsen vægt på, "*...at der er tale om en selvstændig frit omsættelig skovejendom af en sådan størrelse, at en køber af ejendommen, der efter fraslag af det omhandlede skovtjenestested, vil være uden selvstændige driftsbygninger, efter skovlovens § 10 (nu § 11) vil have krav på opførelse af en ny driftsbolig under påberåbelse af driftsmæssig nødvendighed.*" Nævnet tilføjer desuden, at man er "*...enig med distriktet i, at et eventuelt vilkår for en tilladelse om tinglysning af en deklaration, hvor ejeren fraskriver sig muligheden for, at der senere kan opføres en bolig på skovejendommen, ikke er hensigtsmæssig og i øvrigt ikke udelukker, at en senere ejer med rette vil kunne gøre et krav om en*

bolig gældende efter skovlovens § 10 (nu § 11) under påberåbelse af driftsmæssig nødvendighed..."

5.2 Udstykning af andet end beboelseshuse

Når der er tale om udstykning af huse, der ikke er til beboelsesformål, kan afgørelsen træffes efter andre retningslinjer, afhængigt af sagens karakter. F.eks. kan det være nødvendigt at udstykke et traktørsted for at fastholde et passende investeringsniveau her (ellers kan der ikke optages lån mv. i ejendommen). Det kan eventuelt gøres ved pålæggelse af en tilbagekøbsservitut i tingbogen, såfremt fx traktørvirksomheden ophører.

5.3 Udstykning eller ophævelse af fredskovspligten

I bemærkningerne angives, at "udstykningsstilladelsen" som regel gives ved at ophæve fredskovspligten på den parcel, der ønskes udstykket. Det bør dog kun gælde, hvis der er tale om enligt beliggende helårsboliger eller andre huse, hvor det ikke er sandsynligt at huset vil blive revet ned og arealet gentilplantet, når huset ikke længere anvendes.

Er der tale om f.eks. udstykning af skovbevoksede parceller eller parceller i fredskovspligtige områder med sommerhusbebyggelse kan landskabelige hensyn tale imod ophævelse af fredskovspligten, og hvis tilladelsen gives, bør fredskovspligten som udgangspunkt bevares.

6. Vilkår for udstykning

Når der gives tilladelse til udstykning af samlede fredskovsstrækninger bør der, hvor det er muligt, stilles vilkår om at arealerne samnoteres med skoven på en anden ejendom.

Efter skovloven er der ikke hjemmel til at stille vilkår om erstatningsskov ved udstykning.

I de tilfælde, hvor tilladelsen til frastykning kombineres med en ophævelse af fredskovspligten kan - og bør - der derimod stilles vilkår om erstatningsskov, hvis det berørte areal er større end 0,5 ha (0,1 ha ved bynær placering). Grænserne er ikke absolutte, jf. [vejledningen om erstatningsskov § 39](#).

7. Klage

Afgørelser efter § 38, jf. § 12, kan påklages til Natur- og Miljøklagenævnet af adressaten for afgørelsen og enhver som i øvrigt har en individuel væsentlig interesse i sagen. Der henvises i øvrigt til [vejledningen om klage §§ 60-64](#).